

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 kwietnia 2020 r.

DIH-2.709.9.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 53/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), zwanego dalej: Kpa, art. 35a pkt 9 lit. a i c, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 3 stycznia 2020 r., złożonego przez przedsiębiorcę Pana J[...] Ż[...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel Usługi J[...] Ż[...], ul. [...] Widuchowa (dalej zwanego: Stroną, Przedsiębiorcą), od decyzji WPN.8361.187.2019 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 grudnia 2019 r., wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej świadectwem jakości,

postanawia
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 16 stycznia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę Pana J[...] Ż[...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel Usługi w miejscowości Widuchowa wraz z aktami sprawy WPN.8361.187.2019.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 1 października 2019 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia z dnia 1 października 2019 r. nr WPN/U-152/19, przeprowadzili kontrolę w należącym do Strony składzie opału [...] w Widuchowej.

Przed ujawnieniem charakteru służbowego, działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 11 ustawy o Inspekcji Handlowej Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, wprowadzanego do obrotu przez kontrolowanego Przedsiębiorcę w opakowaniach jednostkowych, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek w ilości 2 worków po 30 kg każdy w cenie 32,00 zł za opakowanie. Strona za powyższy zakup wyliczyła, zażądała i pobrała należność w kwocie 64,00 zł, wydając paragon fiskalny potwierdzający dokonaną transakcję. Przedsiębiorca nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zwanego świadectwem jakości ani nie przekazał potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości dla tego paliwa stałego. Po dokonaniu zakupu kontrolnego Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ujawnili charakter służbowy i za pokwitowaniem wręczyli kontrolowanemu Przedsiębiorcy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Paliwo stałe będące przedmiotem zakupu kontrolnego zostało zwrócone Przedsiębiorcy w stanie nienaruszonym, za zwrotem wniesionej zapłaty.

Przeprowadzona kontrola dotyczyła paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i obejmowała swoim zakresem m. in. przestrzeganie obowiązku wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

Zgodnie z oświadczeniem Strony w momencie rozpoczęcia kontroli na składzie znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Orzech I w ilości 20 ton,
- 2) Ekogroszek w ilości 7 ton,
- 3) Miał w ilości 19 ton.

Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, że nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ani nie sprzedaje paliw stałych podmiotom, które korzystają z instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej większej niż 1 MW lub pośredniczą w sprzedaży węgla. Odnośnie braku wystawiania świadectw jakości dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, Przedsiębiorca zeznał do protokołu, iż nie posiadał wiedzy o ww. obowiązku ustawowym. Ponadto Strona poinformowała, że od momentu powzięcia informacji o istnieniu obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. od dnia rozpoczęcia kontroli, rozpoczęła wystawianie świadectw jakości,

oraz przekazywanie ich potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii nabywcom, jak również przechowywanie ww. dokumentu.

Powyższe ustalenia, zostały zawarte w protokole kontroli z dnia 3 października 2019 r. nr akt kontroli WPN.8361.187.2019, podpisanym przez Stronę bez uwag. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z dnia 19 listopada 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości dla paliw stałych i nie przekazywanie ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii, co narusza art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Przedsiębiorcę wezwano do przedstawienia informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z dnia 26 listopada 2019 r. wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary z uwagi na sytuację rodzinną i finansową, która w przypadku orzeczenia sankcji uniemożliwia jej zapłacenie. Ponadto poinformowała o ilości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że załatwienie sprawy nastąpi do dnia 19 stycznia 2020 r.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 31 grudnia 2019 r. wydał decyzję WPN.8361.187.2019, w której wymierzył Stronie karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o którym mowa w art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z uwagi na to, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach prawa i nie przekazywał nabywcy poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości. Decyzja ta została doręczona w dniu 2 stycznia 2020 r.

W dniu 3 stycznia 2020 r. do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęło pismo Strony z dnia 27 grudnia 2019 r. zawierające uzupełnienie informacji przedstawionych w piśmie z 26 listopada 2019 r. w zakresie wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

Strona pismem z dnia 3 stycznia 2020 r., doręczonym Zachodniopomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w dniu 9 stycznia 2020 r. odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 grudnia 2019 r., WPN.8361.187.2019 i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie nałożonej kary pieniężnej. Przedsiębiorca uzasadnił wniosek wskazując, że nie jest w stanie uiścić nałożonej kary pieniężnej, ponieważ kwota przekracza jego możliwości

finansowe. Ponadto Strona wskazała, że do naruszenia art. 6c ust. 1 i 2 doszło na skutek braku wiedzy o obowiązku wystawiania świadectw jakości i przekazywania ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii nabywcom paliw stałych. Nieprawidłowości te przedsiębiorca usunął niezwłocznie po uzyskaniu informacji o tym obowiązku, co potwierdziły ustalenia poczynione w trakcie kontroli. Strona wskazała także okoliczności związane z prowadzoną działalnością oraz stanem zdrowia uzasadniające jej zdaniem umorzenie nałożonej kary pieniężnej. Odwołanie wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 21 stycznia 2020 r.

Pismem z dnia 6 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2020 r. organ odwoławczy zmienił termin rozpatrzenia sprawy i poinformował Stronę, że rozpatrzenie sprawy nastąpi do dnia 21 marca 2020 r.

W dniu 24 lutego 2020 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo Strony, w którym wskazała na pogorszenie sytuacji ekonomicznej spowodowanej małą sprzedażą paliw stałych w sezonie zimowym na przełomie 2019 i 2020 roku. Ponadto Przedsiębiorca powtórzył argumentację przytoczoną w poprzednich pismach, wskazując dodatkowo, że pogorszył się stan jego zdrowia.

Postanowieniem z dnia 23 marca 2020 r. organ odwoławczy zmienił termin rozpatrzenia sprawy i poinformował Stronę, że rozpatrzenie sprawy nastąpi do dnia 21 kwietnia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych

w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, świadectwo jakości przechowuje, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Przy czym zarówno zakres przedmiotowy świadectwa jakości oraz jego wzór zostały uregulowane w ustawie, oznacza to, że świadectwa jakości wystawiane przez przedsiębiorców winny być zgodne z tymi wymogami. Przedsiębiorcy w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu są również zobowiązani do przekazywania podmiotom nabywającym paliwo stałe, świadectw jakości, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie obowiązków wynikających z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a i c ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Zgodnie z 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Jak stanowi art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w tej sprawie jest protokół z kontroli z dnia 3 października 2019 r. oraz aktach kontroli nr WPN.8361.187.2019.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzając do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, nie wystawiała świadectw jakości i nie przekazywała nabywcom tych paliw potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii.

Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 grudnia 2019 r. WPN.8361.187.2019 nie zasługuje na uwzględnienie. Ponieważ okoliczności wskazane w odwołaniu przez Przedsiębiorcę związane z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz stanem zdrowia, odpowiednio udokumentowane mogą stanowić przesłanki zastosowania przepisu art. 189k § 1 Kpa, że organ, który nałożył administracyjną karę pieniężną – w tej sprawie Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając postępowanie stwierdził, że Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poprawnie ustalił, że zaistniały okoliczności uzasadniające wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit a i c. W toku postępowania organ I instancji ustalił, że wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu przez Stronę w dniu rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł, co zgodnie z 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi podstawę do wymierzenia kary pieniężnej z przedziału od 10.000 zł do 25.000 zł. Przepis art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że organ ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił fakt, że Przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany i tym samym karany na gruncie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z pismem Strony z dnia 26 listopada 2019 r. wynika, że w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli wprowadził do obrotu około 490 ton paliw stałych, co przy uzyskiwanych marżach oznacza wartość [...] zł brutto.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4, tj. dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, czyli fakt że od momentu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892), na Stronę nie została nałożona sankcja za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględniono również, że obrót z działalności w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli wyniósł [...] zł brutto. W związku z

powyższym organ I instancji wymierzył karę w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania paliw, tj. w wysokości 10.000,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr WPN.8361.187.2019 z dnia 31 grudnia 2019 r. była słuszna i zgodna z prawem a odwołanie strony z dnia 3 stycznia 2020 r. nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wyjaśnia, iż przytoczonych uprzednio przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika że przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwa stale przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW są zobowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy zwanego świadectwem jakości. Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że żaden z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie uzależnia istnienia obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ani od masy ani od ilości transakcji sprzedaży lub innych form zbycia paliw stałych wprowadzanych do obrotu. Z powyższego wynika, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, w każdym przypadku należy wystawić świadectwo jakości, a jego potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię przekazać nabywcy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, czyli nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy lub okolicznościami popełnienia czynu, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Przeprowadzając postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował możliwość zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie organu odwoławczego, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane i w konsekwencji nie były przekazywane nabywcom. Świadectwo jakości zawiera istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. W ocenie organu odwoławczego waga naruszenia prawa nie jest znikoma, bowiem Przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, bowiem

nie wystawił świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania jakości paliw termin wystawienia świadectwa jakości przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest dokładnie określony poprzez czynność prawną - „w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego”, co jest między innymi identyfikowalne poprzez wystawienie faktury czy paragonu, czego w tej sprawie Przedsiębiorca również nie uczynił. Nie ulega wątpliwości, że momentem wprowadzenia do obrotu jest sprzedaż. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 3 października 2019 r. z którego niewątpliwie wynika, że Strona pobrała należność za węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek będący przedmiotem zakupu kontrolnego i wydała towar, tj. 2 worki po 30 kg każdy i nie wystawiła świadectwa jakości w tym momencie. Powyższe potwierdza, że Strona naruszyła podstawowe obowiązki, ustanowione w celu zapewnienia kupującemu kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. W związku z powyższym naruszenie nie może zostać uznane za znikome. Natomiast należy zauważyć, że Strona zaprzestała naruszenia prawa ponieważ jeszcze w trakcie kontroli poinformowała o rozpoczęciu wystawiania świadectw jakości. Jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, nie można uznać za naruszenie przepisów prawa, którego waga jest znikoma, naruszenia prawa, które nie budzi żadnych wątpliwości, a do którego doszło na skutek niedołożenia należytej staranności przez podmiot zobowiązany. Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii, także w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy z 5 lipca 2018 r. o zmianie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2018, poz. 1654), „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.”

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawienie i w konsekwencji nie przekazanie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się łącznie przesłanki uzasadniające zastosowanie odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o którym mowa w art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Ponieważ w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia organ odwoławczy nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, co zostało ujęte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. W przypadku gdy w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje o treści art. 189k kpa. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną (tu: Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej), na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji nr WPN.8361.187.2019 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 grudnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę zrealizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie: NBP Oddział Okręgowy

w Szczecinie nr: 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).
5. Na podstawie art. 15 zzs ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374, poz. 568) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Ponadto, zgodnie z art. 15 zzs ust. 11 ww. ustawy zaprzestanie czynności przez sąd, organ lub podmiot, prowadzące odpowiednio postępowanie lub kontrolę, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID

nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących beczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) [...]
- 3) a.a.